

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Assertionvm Theologicarvm Sfortiae Pallavicini Sacrae Theologiae Professoris in Collegio Romano Societatis Iesv. Libri Qvinque

De Substantia, & Proprietatibus naturalibus Angelorum

Pallavicino, Sforza

Romæ, 1652

Cap. 2. An detur substantia co[m]pleta spiritualis: & an h[a]ec sint Angeli.
Vbi quosnam entium gradus dari requirat vniuersi perfectio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38892

CAPVT II.

*An detur substantia completa spiri-
ritualis, & an hæc sint Angeli.*

*Vbi quosiam entium gradus
dari, requirat vniuersi per-
fectio.*

6. **E**X cōmunibus, cui-
libet enti spiritali
descendendo ad propria An-
gelorum, sic ratiocinatur San-
ctus Thomas *quæst. 51.* Si est
possibile ens intellectuale ca-
rens corpore, datur, & hoc sunt
Angeli; sed est possibile; ergò
datur, & sic dantur Angeli. Sic
probat minorem. Duo prædi-
cata, quorum vnum non est de
ratione alterius sunt separabi-
lia; & consequenter est inueni-
bile

bile vnum ex ijs in aliquo ente sine alio; sicut, quia habere alas nō est de ratione sensitiui, aliquod sensitium caret alis. Sed de ratione intellectualis non est corpus, quia intellectio non est actus corporis. Ergo est inuenire aliquid intellectiuum sine corpore; Quod si est possibile, spectat ad perfectionem, & complementum Vniuersi quod datur. Ergo datur. Constat veritas huius discursus ex veritate vtriusque propositionis, quam assumit. Et primo circa possibilitatem talis entis: Inductione patet, quod quoties duo prædicata sic se habent, vt vnum non sit de conceptu alterius, nec formaliter, sicut corpus est de conceptu vegetabilis; nec radicali-

ter

ter sicut vegetatiuum est de
conceptu sensitui; in quatum
hoc explicat se exigere ad sen-
tiendum organa corruptibilia,
& consequenter indigentia
actionibus vegetabilis: patet
inquam, quod extra hos casus
solet vnum ex ijs predicatis in-
ueniri sine alio; vt animal sine
alis, vegetatiuū sine sensituo,
& hoc sine rationali, & sic de
coeteris. Nec valet, quod ad
intellectuale requiri videantur
sensus ad species abstrahēdas;
nam hoc quod est carere spe-
ciebus ex se, & eas debere per
sensus acquirere; non est natu-
ra intellectiui, vt sic, sed imper-
fectio eiusdem, non habentis
tantam perfectionem, vt spe-
cies sibi debeantur, sine sensuū
abstractione. Id autem, quod
ad-

ad-

adiungitur alicui prædicato nõ
ex eius natura, vt sic, sed ex im-
perfecto modo habendi illud
prædicatum, non est vbicum-
que est illud prædicatum, sed
solum vbicumque illud est cū
tali imperfectione. Quin po-
tius in quocumque genere
creaturarum, in quo inuenitur
imperfectū aliquid, inuenitur
de facto, & perfectum, vt patet
inductione, nisi talis perfectio,
vel sit contra rationem crea-
turæ, puta intelligere per suum
esse, vel sit aliquid potens cre-
scere syncategorematicè in in-
finitum. Atqui intelligere in-
dependenter à sensibus, nec
excedit limitationem creature,
nec est aliquid vagum, potens
crescere in infinitum; sed ali-
quid certum, & indiuisibile.

Ergo

Et
tu
tu
sic
da
po
est
da
ma
syn
in
ter
nen
illa
tis,
eni
perf
hab
est
toto
vlte

Ergo inuenitur in genere creaturæ intellectiuę. Sic quia dantur multæ lineæ imperfectæ, & sic recipientes additionem, datur circularis, cui nihil addi potest, aut detrahi, adeoque est perfectissima; non tamen datur circularis maxima, quia magnitudo est aliquid potens syncategorematicè crescere in infinitum.

7. Secundò, patet illud alterum assumptum S. Thomæ nempe veritas discursus circa illationem existentia talis entis, ex possibilitate. Sciendum enim est, quod ad Vniuersi perfectionem spectat, non solū habere partes cohærentes, vt est inuenire in vnoquoque toto ex arte facto; sed spectat vltius habere perfectionem
sum.

summam in genere arte factis
 per quam perfectionem com-
 paratum hoc totum cuilibet
 Vniuerso possibili, adhuc reti-
 neat æstimabilitatem, nec vi-
 lescat, vt lutum in compara-
 tione Coeli. Porrò ad hoc, ne-
 cessarium videtur, quod den-
 tur in Vniuerso omnes gradus
 entium, taliter distantium, vt
 si per æqualem distantiam di-
 uidatur latitudo graduum pos-
 sibilium, non sit procedere in-
 infinitum, sed deueniamus ad
 aliquam creaturam, quæ à nul-
 la creatura superiori possibili
 plus distet, quam distent ab ea
 creature inferiorum graduum;
 Sic distant plantæ ab animalibus
 brutis, & hæc ab hominibus.
 Ergo si per eiusmodi di-
 stantiam etiam distent homi-

nes

De Angelis. Cap. II. 21

nes ab Angelis, ad complemē-
tum Vniuersi spectat, quod &
in Vniuerso Angeli dentur.
Quod autem sic Angeli distent
ab hominibus apparet, quia
distant secundum omnem cau-
sam. Distant secundum mate-
rialem, quia sunt simplices: se-
cundum finalem, quia sunt in-
tenti adæquatè, & non secun-
dum vnā tantum partem
(sicut contingit in homine re-
spectu solius animæ, & non
respectu corporis) sunt inquam
intenti secundum se totos gra-
tia sui, & in ordine ad pro-
priam felicitatem: secundum
formalem, quia sunt forma
completa: secundum efficien-
tem, quia fiunt adæquatè per
creationē, & à solo Deo, quo-
rum omnium prorsus opposi-
tum

tum accidit in hominibus, ut
apparebit consideranti. Sed
nihil creabile supra Angelos
æquè distat ab ipsis secundum
omnem causam. Ergo spectat
ad perfectionē Vniuersi, quod
in eo Angeli dentur. Si enim
hæc regula non constituatur
super requisitis ad completio-
nem Vniuersi; nō apparet quæ
nam constituenda sit.

8 Demum concludit San-
ctus Thomas, quod si Angeli
non indigent corpore ad in-
telligendum, sunt incorporei.
Contra hoc videtur esse, quod
indigere possent corporibus ad
motum. Sed contra, tum quia
ad hoc non est opus, ut spiritus
corpora informet, sed sufficit
si ijs assistant; tum quia finis
substantiæ intellectualis non
est

est moueri, sed intelligere.
Propter hanc verò rationem
homo non debuit habere cor-
pus agilissimum, vti quædam
animalia; quoniam comple-
xio corporis agilissimi fuisset
minus apta, vt deseruiret ad
intelligendum. Finis autem
hominis non est moueri, sed
intelligere, & consequenter
tantum debuit habere de vir-
tute motiua, quantum
non obsit tempera-
mento idoneo
ad intel-
ligen-
dum.